

INDIVIDUELE BELANGENBEHARTIGING

Hulpvragen

In 2025 heeft de landelijke afdeling Individuele Belangenbehartiging 3.615 hulpvragen van leden geregistreerd – 827 minder dan in 2024. Hieronder de meest prominente juridische invalshoeken van de geregistreerde hulpvragen.

• Ambtenarenrecht	3.389
• Strafrecht	59
• Sociale zekerheid	42
• Arbeidsrecht	39
• Letsel	16
• Overig	70

De hulpvragen over het ambtenarenrecht hadden betrekking op de volgende onderwerpen.

Onderwerp	Aantal
Ziekte	419
Arbeidsomstandigheden	401
Dienstverbandaandoening	387
Plichtsverzuim/wangedrag	283
Vakantie en verlof	241
Aanstelling	190
Arbeidstijden	172
Arbeidsconflict	169
Opleidingen	147
Toelagen	122
Salaris	122
Bevordering	72
Functieonderhoud	54
Ontslag	53
Reiskosten	53
Functiewaardering	47
Reorganisatie	42
Functietoewijzing	35
Beoordeling	34
Overplaatsing	28
Arbeidsomvang	28
Aansprakelijkheid werkgever	27
Re-integratie	13
Bescherming persoonsgegevens	5
Terugvordering	4
Bovenwettelijke uitkeringen	3
Waarneming	1
Overig	237

Dossiers

In 2025 heeft de afdeling Individuele Belangenbehartiging 1.102 nieuwe dossiers aangemaakt – tien meer dan in 2024. Hieronder de meest prominente juridische invalshoeken van de nieuwe dossiers.

• Ambtenarenrecht	1.046
• Strafrecht	22
• Sociale zekerheid	16
• Arbeidsrecht	11
• Letsel	4
• Overig	3

De nieuwe ambtenarenrecht-dossiers hadden betrekking op de volgende onderwerpen.

Onderwerp	Aantal
Dienstverbandaandoening	304
Plichtsverzuim/wangedrag	193
Ziekte	141
Arbeidsomstandigheden	72
Toelagen	46
Arbeidsconflict	45
Opleidingen	28
Re-integratie	23
Ontslag	22
Reorganisatie	19
Vakantie en verlof	18
Aanstelling	18
Aansprakelijkheid werkgever	16
Beoordeling	14
Salaris	10
Functietoewijzing	10
Arbeidstijden	10
Bevordering	9
Overplaatsing	6
Functieonderhoud	3
Arbeidsomvang	2
Terugvordering	2
Functiewaardering	2
Waarneming	2
Reiskosten	1
Bescherming persoonsgegevens	0
Bovenwettelijke uitkeringen	0
Overig	10

Basiscursus rechtshulp

Ook in 2025 en 2026 organiseerde de NPB jaarlijkse twee keer zijn vierdelige basiscursus rechtshulp, verplicht te volgen door kaderleden die als individuele belangenbehartiger actief willen worden namens de bond. De cursus bestaat uit vier losse studiedagen.

- Introductie en Algemene wet bestuursrecht
- Juridische bijstand bij ziekte en re-integratie
- Juridische bijstand bij disciplinaire onderzoeken
- Ontwikkelcyclus en de rol van de belangenbehartiger

Alle cursusedagen vinden plaats op het NPB-hoofdkantoor in Baarn.

Voor deelname aan deze cursussen kunnen NPB-leden gebruik maken van de faciliteiten voor buitengewoon verlof in het Besluit algemene rechtspositie politie (Barp, artikel 35).

Wie alle vier cursusedagen heeft doorlopen, ontvangt een NPB-certificaat.

NPB-Belastingnetwerk

Ook in 2025 en 2026 hebben de kaderleden van het NPB-belastingnetwerk in de maanden februari, maart en april telkens weer duizenden collega's geholpen bij het invullen van hun belastingformulieren en het optimaliseren van hun aangifte.

Proefproces flexbonus (ook) voor tweedejaars aspiranten

In januari 2025 riep de NPB (voormalige) tweedejaars aspiranten voor de derde keer op zich te melden als deelnemer in de collectieve bezwaarprocedure tegen de cao-afspraken om deze groep uit te sluiten van de flexbonus van maximaal € 2.500 bruto die andere politiemedewerkers met een salaris in 2022, 2023 en 2024 wel uitgekeerd kregen.

Op 27 november 2025 deed de Centrale Raad van Beroep – de hoogste rechter in ambtenarenzaken – uitspraak in het proefproces over de flexbonus dat de NPB namens twee van zijn leden had aangespannen. Naar het oordeel van de Raad hadden aspiranten in hun tweede jaar geen recht op de jaarlijkse tegemoetkoming die in de politie-cao 2022-2024 was afgesproken voor politiemedewerkers met een uitvoerende functie tot en met schaal 9.

Hij stelde de rechtbanken Midden-Nederland en Den Haag in het gelijk: de cao-afspraken over de flexbonus is niet onrechtmatig. Er is geen sprake van gelijke gevallen die door de afspraken met de bonden ongelijk worden behandeld.

CITAAT: 'De Raad acht aannemelijk en logisch dat het praktijkdeel van de opleiding steeds intensiever wordt naarmate het einde van de opleiding in zicht komt en daarmee de verschillen in het feitelijke werk tussen deze twee groepen (tweedejaars aspiranten en uitvoerende politiemedewerkers met een diploma) steeds kleiner wordt. Dat is echter onvoldoende voor de conclusie dat sprake is van gelijke gevallen, die (door de flexbonusregeling) ongelijk worden behandeld. Alle werkzaamheden van de aspiranten vinden tot aan de afronding van hun opleiding nog steeds plaats in de context van de opleiding.'

Ook kon de Raad zich niet vinden in het betoog dat de werkgever het doel van de flexbonus-regeling (uitvoerend personeel aan zich binden) had ondergraven door tweedejaars aspiranten daarin niet mee te nemen. Hij constateert dat de tweedejaars aspiranten niet over het hoofd

zijn gezien, maar dat ze door de werkgever en de bonden tijdens de onderhandelingen ‘bewust zijn uitgesloten van deze financiële tegemoetkoming.’ Een andere bewuste keuze pakte juist positief voor aspiranten, onderstreept de Raad: voor eerstejaars aspiranten werd een verhoging van maandelijks tegemoetkoming afgesproken.

De Raad stelt in zijn uitspraak dat een uitvoeringsregeling niet onredelijk bezwarend kan worden genoemd alleen omdat een of meer medewerkers daar ‘enig financieel nadeel’ van ondervinden. Het tot op zekere hoogte accepteren van dat nadeel kan onderdeel zijn geweest van het geven en nemen tijdens onderhandelingen over een gezamenlijk te bereiken doel. Als dat overleg zorgvuldig genoeg heeft plaatsgevonden, zijn de uitkomsten juridisch moeilijk(er) aanvechtbaar.

Een oordeel van de Raad is onherroepelijk. ‘Het had dus geen zin meer om de duizenden aangehouden bezwaren van (voormalige) tweedejaars aspiranten nog door te zetten,’ aldus Michiel Welter, de NPB-jurist die de rechtszaken drie jaar lang in goede banen leidde.

Uitsluiting covid-compensatieregeling vanwege zwangerschap

De Nationale Politie heeft zich schuldig gemaakt aan vrouwendiscriminatie door een aspirant uit te sluiten van een (financiële) covid-compensatieregeling omdat ze in de betreffende periode met zwangerschapsverlof was. Dat oordeel velde het College van de Rechten van de Mens (CRM) op 31 maart 2025 in een door de NPB aangespannen zaak.

Het College voor de Rechten van de Mens is een onafhankelijk instituut dat toezicht houdt op naleving van de mensenrechten in Nederland. Iedereen die zich gediscrimineerd voelt op het werk, in het onderwijs of als consument, kan daarvan bij het CRM melding maken of een klacht indienen. Het College oordeelt dan of er inderdaad sprake is van overtredingen van de wet- en regelgeving op het gebied van gelijke behandeling.

De NPB hoopte door een negatief oordeel van het CRM een doorbraak te forceren in de rechtszaak die de bond had aangespannen namens een vrouwelijke collega – laten we haar Carla noemen. Helaas bleek dat niet gelukt. Tot verbazing van de NPB besloot het korps geen gevolg te geven aan het oordeel van het College. In plaats daarvan koos men ervoor de door de NPB aangespannen beroepsprocedure door te zetten en het oordeel van de rechter af te wachten. Dat oordeel volgde op 24 september 2025 en stelde Carla volledig in het gelijk.

De rechtbank Noord-Holland vond het onrechtvaardig dat het korps een zwangerschapsverlof van Carla had aangevoerd als reden om haar uit te sluiten van een compensatieregeling voor afstudeervertraging door de coronapandemie. Haar werkgever diende haar dan ook met terugwerkende kracht een eerdere promotiedatum tot politiekundige toe te kennen – en dus een eerdere periodiekdatum voor salarisverhogingen.

De rechter nam de zaak zelfs zo hoog op dat hij niet alleen uitsprak DAT het omstreden besluit moest worden herzien, maar ook letterlijk HOE dat moest gebeuren. De werkgever liet weten daartegen niet in hoger beroep te gaan.

De NPB toonde zich niet verrast maar wel erg verheugd over het oordeel van de rechtbank. De uitspraak leverde Carla een bescheiden financieel voordeel op en dat is natuurlijk prima en terecht. Belangrijker is echter de principiële kant van de zaak. Het door de NPB aangevochten besluit maakt duidelijk hoe gemakkelijk organisaties tot vrouwendiscriminatie kunnen vervallen en hoe belangrijk het is dat daar de schijnwerper op wordt gezet.

Rechtshulp bij privéproblemen

Van oudsher biedt de NPB zijn leden naast zijn eersteklas eigen rechtshulp op het gebied van werk en inkomen ook een voordelige mogelijkheid om zich aanvullend te verzekeren van rechtshulp bij problemen op privégebied. De laatste jaren gebeurde dat in samenwerking met verzekeraar ARAG. Medio 2024 is besloten daar een punt achter te zetten en (opnieuw) de voorkeur te geven aan de rechtsbijstandsverzekeringen van Univé, door NPB-leden met korting af te sluiten via NPB/FNV-Ledenvoordeel.

Uiteraard is de NPB wel alert gebleven als het gaat om de belangen van de leden die een ARAG Veiligheidspolis hadden afgesloten. Begin december 2024 ontvingen zij van ARAG een brief met de mededeling dat deze verzekering vanaf 2025 ophield te bestaan. In plaats daarvan kregen alle houders van een Veiligheidspolis een alternatief aangeboden: ARAG Uitgebreid Verzekerd – Politiebonden. Die voorzag in een ruimere dekking met extra modules en de premie was maximaal twintig procent hoger dan de premie van de Veiligheidspolis.

Deze brief riep zoveel vragen op dat de NPB zich geroepen voelde een verduidelijkend artikel te publiceren, waarin ook uitdrukkelijk gewezen werd op de juridische mogelijkheid om vanwege de aangekondigde nadelige gevolgen (een aanzienlijk hogere premie) desgewenst ogenblikkelijk (met ingang van 31 december 2024) op te zeggen.

In het artikel werd ook verduidelijkt dat ARAG de wijzigingen in het premiebeleid – en de communicatie daarover – niet vooraf met de NPB had afgestemd en dat in de verzonden brief ten onrechte werd gesuggereerd dat de NPB daarop nog enige invloed had. Dat heeft de nieuwe beheerder/adviseur Rivez-Zuiderhuis in januari 2025 ook erkend in een mailbericht aan de betreffende NPB-leden.

Begin februari werd voor het jaar 2025 alsnog een lagere premie overeengekomen. Ook besloot men als goedmakertje voor de slordige communicatie rondom de jaarwisseling een extra korting toe te kennen. Voor deelnemers die de premie desondanks toch nog te hoog vonden, was vanaf de ontvangstdatum van de nieuwe polis de standaard-opzegtermijn van één maand van toepassing.

Waarborgfonds Politie: vangnet voor schadekosten

Op 19 juni 2025 plaatste de NPB een artikel over de Stichting Waarborgfonds Politie: een interview met Han Kiezebrink, oud-politieman en voorzitter van het fonds. Het fonds werd in 2010 opgericht als gezamenlijk initiatief van werkgever en politiebonden, op basis van een afspraak in de cao 2005–2007. Twee bestuursleden worden voorgedragen door het ministerie van Justitie en Veiligheid en twee bestuursleden door de bonden. Het bestuur werkt vervolgens onafhankelijk. De financiering komt van het ministerie van Justitie en Veiligheid.

Het fonds is bedoeld als laatste toevluchtsoord voor politiemensen die door hun werk schade lijden in hun privéleven en nergens anders terecht kunnen. Een praktijkvoorbeeld: een collega parkeert na een late dienst zijn auto thuis. De volgende ochtend zit er een diepe kras over de hele zijkant. Geen getuigen, geen camerabeelden, wel vermoedens dat het te maken heeft met zijn werk. Kiezebrink: ‘Als die link aannemelijk is en de verzekering de schade niet vergoedt, dan kan het fonds helpen. Soms is de situatie ernstiger: bedreigingen, doxing, gedwongen verhuizing. De verhuiskostenregeling van de politie heeft grenzen. Collega’s kunnen net buiten de criteria vallen en met hoge kosten en stress blijven zitten. Dan kunnen wij inspringen. Denk ook aan tijdelijke verblijfskosten of beveiligingsmaatregelen. Als de situatie schrijnend is, kijken wij wat mogelijk is.’

Het bestuur beoordeelt elke aanvraag zorgvuldig. Kiezebrink: ‘We stellen aanvullende vragen, vragen documenten op en gaan in overleg. Soms vergoeden we alles, soms een deel, en soms wijzen we af. Als iemand langdurig ziek wordt en daardoor geen nachtdiensten meer draait, dan is dat iets voor de werkgever. Schade doordat je je auto open hebt laten staan, die kunnen wij niet vergoeden. Dat geldt ook voor schade aan een privé-telefoon als je ook een diensttelefoon hebt. We leggen altijd uit waarom. Er is ook een bezwaarprocedure.’ Op het politie-intranet kun je via de zoekterm Stichting Waarborgfonds of SWP een aanvraagformulier vinden.

Hulpvragen over beloning inzet NAVO-top

Op vrijdag 4 juli 2025 meldde de NPB dat hij inmiddels flink wat hulpvragen/klachten had ontvangen naar aanleiding van de politie-inzet tijdens de NAVO-top. ‘Er bestaat met name onduidelijkheid (en verontwaardiging) over afgewezen toekenningen van ME-toelages, plaatsgebonden piket en cao-comp (doorbetaling van afgeschaalde diensten).’

Op donderdag 31 juli 2025 meldde de NPB alle meldingen op 21 juli aan de werkgever te hebben gestuurd – in gebundelde vorm, per categorie. Hopelijk zou dat leiden tot het afspreken van een collectieve oplossing. Een route die voor de politiebonden de voorkeur had boven individuele juridische procedures – een voor beide partijen kostbare operatie.

Op maandag 18 augustus 2025 publiceerde de NPB een oproep aan zijn leden die tijdens de NAVO-top waren ingezet en zich benadeeld voelen door het niet uitbetaald krijgen van (plaatsgebonden) piket en/of een schriftelijk toegezegde ME-dagvergoeding. Als zij zich uiterlijk donderdag 28 augustus bij de bond meldden kon de NPB op tijd een bezwaarschrift indienen om hun aanspraken juridisch veilig te stellen.

De NPB en de andere politiebonden hadden de werkgever schriftelijk verzocht/geadviseerd om gebruik te maken van zijn bevoegdheid om de wettelijke bezwaartermijn te verlengen tot bijvoorbeeld 1 oktober. Dat zou meer tijd scheppen voor zorgvuldig nader overleg tussen korpsleiding en bonden over een collectieve oplossing. De korpsleiding vond een langere bezwaartermijn in deze kwestie echter niet nodig. Volgens haar moest het mogelijk zijn om voor 29 augustus – de laatste dag waarop bezwaarschriften over de NAVO-toptolagen kunnen worden ingediend – tot een collectieve regeling te komen. De bonden konden die positieve inschatting niet delen en zagen zich genooddacht de rechten van hun leden veilig te stellen door het (alsnog) opstarten van individuele juridische procedures.

Op woensdag 17 september 2025 maakte de NPB bekend dat het niet gelukt was om met de werkgever een collectieve regeling af te spreken over ten onrechte niet uitbetaalde vergoedingen voor plaatsgebonden piket (PGP-vergoeding). Volgens het korps komen uitsluitend de volgende medewerkers voor een plaatsgebonden piket-vergoeding in aanmerking.

- De vooraf aangewezen kwaliteitsgroepen DSI;
- Motorrijders C1 en B als sluitrijder;
- Een selectie uit BE en TEV/EV;
- De ME’ers die door de compagniescommandant van de eenheid Den Haag was opgedragen in een hotel in of nabij de Hofstad te verblijven.

De aanwezigheid van de laatste groep in dit rijtje is te danken aan het overleg met de bonden. Op basis daarvan kwam de werkgever tot de conclusie dat deze ME’ers inderdaad recht hadden op een PGP- in plaats van een piketvergoeding. Zij krijgen die alsnog uitbetaald.

De overige medewerkers die menen aanspraak te hebben op een PGP-vergoeding moeten dat vooral laten weten door via hun bond een bezwaarschrift in te dienen, aldus de werkgever. Wat het korps betreft bestaat zo'n PGP-aanspraak pas als er drie dingen zijn gebeurd. Er is piket opgedragen, de medewerker was verplicht om in een hotel te verblijven en er was sprake van zeer beperkte bewegingsvrijheid. De bond riep gedupeerde leden op zich uiterlijk dinsdag 30 september per e-mail te melden bij de landelijke juridische afdeling van de NPB, zodat op tijd bezwaarschriften konden worden ingediend.

Vergoeding acupunctuurkosten voor collega's met PTSS

Een politiemedewerker met PTSS kan baat hebben bij een acupunctuurbehandeling, bijvoorbeeld in combinatie met EMDR-therapie. Als zijn arts dat overtuigend kan onderbouwen, mag het korps een vergoeding niet weigeren met als argument dat de effecten van acupunctuur op PTSS wetenschappelijk nog niet vaststaan. Dat bepaalde de Rechtbank Zeeland-West-Brabant op donderdag 27 november 2025 in een door de NPB aangespannen rechtszaak. Het korps besloot niet in hoger beroep te gaan.

De rechtszaak draaide om een operationeel expert in de gebiedsgebonden politiezorg (GGP), bij wie in 2022 PTSS werd gediagnosticeerd. Een jaar later werd deze aandoening door de werkgever erkend als een beroepsziekte. Op advies van haar behandelaar had de collega een jaar lang acupunctuurtherapie ondergaan in aanvulling op een gelijktijdige EMDR-therapie. Het achterliggende idee was dat de behandeling door een acupuncturist zou zorgen voor minder stressklachten, slaapstoornissen en fysieke spanningsklachten. Daardoor zou de collega maximaal baat kunnen hebben van de EMDR-therapie en dus in betere conditie verkeren om haar werk te blijven doen.

De werkgever weigerde echter de kosten van de accupunctuurbehandeling te vergoeden. Hij hield vol dat deze therapie niet behoorde tot de erkende behandelingen voor PTSS. De gunstige uitwerking was onvoldoende objectief getoetst op een manier die 'evidence-based' is. Daardoor kon de behandeling niet worden beschouwd als medisch noodzakelijk en hoefde het korps de kosten ervan niet te vergoeden.

De rechtbank bestempelde dit besluit van de werkgever als onrechtmatig. Bij de gemaakte afweging was te veel gewicht toegekend aan het ontbreken van voldoende effectstudies (objectief onderzoek). Dat vond de rechtbank een te beperkte uitleg van de vaste gedragslijn van het korps op vergoedingsgebied. Die liet ook ruimte voor een positief besluit op basis van een beoordeling van de individuele situatie van de PTSS-patiënt en de onderbouwing van de behandeling door haar behandelaar. De rechtbank verving het besluit van het korps door de beslissing dat de werkgever alsnog de vergoeding van € 585 diende over te maken.

In zijn uitspraak merkt de rechtbank op dat inmiddels de Regeling beroepsgerelateerde gezondheidsklachten politie in werking is getreden. Daarin is vastgelegd dat alternatieve behandelingen voor vergoeding in aanmerking kunnen komen als ze zijn uitgevoerd door een BIG-geregistreerde behandelaar, complementair zijn aan reguliere zorg en aantoonbaar bijdragen aan herstel, stabilisatie of het voorkomen van verergering van klachten. De juridische uitleg die de rechtbank Zeeland-West-Brabant gaf aan het voormalige beleid sloot dus naadloos aan bij de richting die inmiddels expliciet was geregeld.